

Ако обаче за установяването на едно и също обстоятелство се иска призоваването на много нови свидетели, съдът може да не призовава всичките, ако признае, че призоваването им ще замедли и затрудни безполезно производството на делото.

Чл. 317. Свидетелите, които съдът е отказал да призове и за което е съобщил на страната, могат да бъдат представени за распит въ съда въ определения за разглеждане на делото день, от самата страна, която ги е искала, като им заплати тази последната предварително разносител по доброволно съ тях съглашение.

Чл. 318. След като изминатъ сроковете, установени да се предявяват исканията за призоваване на свидетели, последните могат да бъдат призовани само поради новооткрити съществени обстоятелства, но въ тоя случай никой свидетель, повиканъ по исканieto на една отъ страните, не може да бъде допуснатъ за распит въ съдебното заседание, безъ съгласието на противната страна, ако не ѝ е било явено за това поне единъ день преди този распитъ.

Чл. 319. Страните могат да молят да се призоватъ въ съда и въщи люди, за обяснение на нѣкой предметъ или за провѣряване на направената вече експертиза. Заявленията за това трѣбва да се правятъ въ определения отъ чл. 306 и 308 срокъ.

Чл. 320. Ако нѣкой отъ подсѣдимите или свидетелите не разумѣва български, председателътъ на съдътъ призовава при разглежданieto на делото преводачъ измежду лицата, които иматъ качеството на достовѣрни свидетели.